

Ændringsforslag Nr. 3 stiller Kommunalbestyrelsen frit, saaledes at den kan drage passende Grænser for Anlægget.

I Ændringsforslag Nr. 7 gives bestemte Regler for, hvorledes man skal gaa frem, naar et offentligt Vandløb helt eller delvis bør inddrages i et nyt Vandafledningsanlæg, samt for Fremgangsmaaden, naar det paa-tænkte Anlæg berører flere Kommuner, og naar en af disse er København.

Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 give Adgang til, at et Vandafledningsanlæg kan suppleres med Rensningsanlæg, hvad der i Fremtiden mere og mere vil vise sig nødvendigt paa mangfoldige Steder.

Ved Ændringsforslag Nr. 12 har Udvalget taget Sigte paa de Kommuner, hvor der er opstaaet spredte Bydele, men hvor Bebyggelsen endnu ikke er saa omfangsrig eller sammenhængende, at Ejerne straks ere i Stand til at bære Udgifterne ved det fuldstændige Anlæg, idet man ved Ændringen aabner Vejen for, at dette paa visse Dele af Terrainet kan udføres i saadan Dybde og med saadanne Dimensioner, der ville være fyldestgørende ogsaa i Fremtiden og derved undgaa en senere bekostelig Omlægning.

Ved Ændringsforslaget Nr. 14 sikres der Parthaverne, at Arbejdet udføres paa den billigste Maade, medens Ændringsforslagene 13, 18, 19 og 20 anvise Vejen til at skaffe den nødvendige Kapital til Anlægget og sikre saavel den eller de Parthavere, hvem Udførelsen er overdraget, som Kommunens Kasse imod Tab, en Bestemmelse, som Udvalget lægger megen Vægt paa, da der netop i Kommuner med stærk Udvikling, hvor man trænger til store, kostbare Vandafledningsanlæg, er megen Fare for, at Ejere af overprioriterede Ejendomme forlade disse, som derpaa overtages af en Panthaver, hvorved den paa Ejendommen hvilende Del af Anlægskapitalen kan gaa tabt.

Dernæst mener Udvalget, at det vilde være højst uheldigt, om en Grundejer ved „mindelig Overenskomst“ med de andre Parthavere kan foretage Forandringer i et Anlæg, som er tilvejebragt ved Forlig eller eventuelt Kendelse, uden Vandsyns-

myndighedernes Bistand, og uden at Forandringen protokoleres, hvorfor Ændringsforslag Nr. 24 er stillet.

Endelig har man i Forventning om, at de større Spildevandsanlæg i Fremtiden ville blive bragte til Udførelse ved Kommunens Mellekomst, ved Ændringsforslagene Nr. 26, 27 og 28 givet Regler for, hvorledes det paa en Ejendom hvilende Bidrag skal fordeles, naar Ejendommen udstykkes.

De øvrige Ændringer ere nærmest kun redaktionelle og stillede for at tydeliggøre de paagældende Paragraffer.

Fra Frederiksberg Grundejerforening er der under den 16. Januar modtaget et Andragende med Ændringsforslag til heromhandlede Lov. Disse findes aftrykte som Bilag.

Medens Udvalget ved flere af Ændringsforslagene har taget Hensyn til nogle af de Ønsker, der ere fremsatte, finder man, at de øvrige af Grundejerforeningen stillede Ændringsforslag enten ere uforholdne eller uforenelige med Vandløbsloven.

At undtage Frederiksberg fra Lovens Omraade, saaledes som Andragendet principalt gaar ud paa, saa at Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 fremdeles uforandret skal gælde i denne Kommune, finder Udvalget uheldigt.

Saafermt den nu foreliggende Lov ikke tilfredsstillter Frederiksberg Kommune, vil den forstandigste Løsning være, at der vedtages en særlig Kloaklov for Frederiksberg i Lighed med Lov Nr. 123 af 28. April 1906 for København.

I Henhold hertil indstiller *hele Udvalget*, at Lovforslaget vedtages med følgende

Ændringer:

Til § 52.

1) I 1ste Stykke, 2den Linie efter „Ledninger“ tilføjes: „eller ønsker han at give et Vandafledningsanlæg, der fører andet end Drænvand, Afløb til et offentligt Vandløb.“